

[Anders Poulsen]

til det er til stede, kan problemerne løses. Hvis viljen til dette, altså til at benytte eftergivelsesmetoden, ikke er til stede hos ministeren, så kan problemerne løses med dette lovforslag. Sagt på en lidt anden måde siger vi faktisk til ministeren: problemerne skal klares, og de kan klares ved at trykke enten på den ene eller den anden knap. Hvilken af knapperne ministeren vil bruge, det er ministerens afgørelse, men ansvaret er også ministerens. Jeg kan ikke bedømme, om det radikale venstre har påtaget sig noget ansvar i dette spørgsmål også. Det får vi nærmere afklaret, forhåbentlig, under udvalgsarbejdet.

Jeg synes egentlig ikke, at dette ansvar er særlig vanskeligt for skatteministeren at leve op til. For det første fordi den økonomiske trang på grund af ekspropriationserstatningen kan dokumenteres, og dermed er det egentlig lige ud ad landevejen at bruge eftergivelsesmetoden. For det andet er tilbagevirkende lovkræft for bestemmelser af lempende karakter for borgerne i og for sig velkendt. Det er den bl.a., fordi den daværende socialdemokratiske regering i 1965 gennemførte fritagelse for kapitalvindingsskat for hovedparten af parceller – endda ved frivillige salg – med tilbagevirkende kraft i 1½ år. I øvrigt foreligger bekendtgørelser og cirkulærer om det administrative ved denne tilbagebetaling og kan også anvendes i denne sammenhæng. For det tredje må jeg sige til ministeren, at det vil virke politisk meget uklogt på et tidspunkt, hvor ministeren i øvrigt taler om totalt at fjerne kapitalvindingsskatten, hvis han da ikke vil medvirke til at fjerne denne urimelige kapitalvindingsskat.

Dertil kommer i øvrigt, at højesteret den 15. februar d.å. har afsagt en dom, som helt fritager de gamle byplanerstatninger for kapitalvindingsskat.

Jeg må nok sige, at på dette grundlag forekommer det mig, at det er intet mindre end både uklogt og ensidigt og endda ligner politisk kynisme, hvis ikke den ansvarlige minister vil medvirke til, at de her omhandlede tvangsafståelser bliver fritaget for kapitalvindingsskatten og vi får fjernet de urimeligheder. Jeg må egentlig sige, ligesom hr. Hagen Hagensen var inde på, at det ville faktisk tjene dette folketing til ære, hvis man overvandt sig selv og fjernede oplagte urimeligheder, selv om det så skete med tilbagevirkende kraft.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Efter at samtlige ordførere har udtalt sig, finder jeg anledning til at gøre opmærksom på bestemmelsen i forretningsordenens § 11, hvor der står:

»Ved l. behandling drøftes lovforslaget ud fra principielle synspunkter uden nærmere gennemgang af enkeltheder.«

Jeg anmoder om, at deltagerne i debatten i det følgende vil være opmærksomme på denne bestemmelse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er først en enkelt rettelse, som jeg håber at jeg må komme med. Hr. Anders Poulsen sagde, at den nye ejendom skulle sættes i samme stand som Surløkke, og at det var grunden til investeringen. Jeg gør opmærksom på, at efter familiens egen opgørelse og oplysning var der ikke investeret i Surløkke i de 4 år, der gik forud for ekspropriationen. Det beder jeg om at man husker.

Jeg vil gerne understrege, at for mig er dette et lovforslag, der i høj grad beskæftiger sig med principper og etik. Princippet er dette, at der skal ydes erstatning for det eksproprierede, men naturligvis erstatning på ekspropriationstidspunktet – ikke et eller to eller tre år senere, men på ekspropriationstidspunktet. Det er det, jeg gerne vil være med til at undersøge. Dette er princippet for mig. Viser det sig, at dette princip ikke er overholdt, så er jeg parat til at ændre loven. Og så vil jeg gerne gå længere, hvis det viser sig, at det er en almindelig skade. Viser det sig, at lovens hensigt er overholdt, så er der intet grundlag for at ændre den.

Hahn (CD):

Når man har lyttet til debatten her i dag, må man konstatere, at det er meget tragisk, at der skal slås politisk mønt af denne families ulykke. Hr. Bernhard Baunsgaard startede udmærket. Man fik indtryk af, at han støttede forslaget. Men da han kom herop igen og på sin skolemesterfacon bortforklarede, hvad han først havde sagt, nemlig at han faktisk ville stemme for forslaget, og nu ville se facts, så blev man lidt beklemt. Jeg vil gerne appellere til, at man ser sundt og fornuftigt på denne tragiske sag i udvalget. Den optager det ganske land, og det er en meget